

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТАВРІЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ В. І. ВЕРНАДСЬКОГО**

Журнал заснований у 1918 році

**ВЧЕНІ ЗАПИСКИ
ТАВРІЙСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ В. І. ВЕРНАДСЬКОГО**

Серія: Філологія. Журналістика

Том 35 (74) № 5 2024

Частина 2

Видавничий дім
«Гельветика»
2024

Головний редактор:

Досенко Анжеліка Костянтинівна – кандидатка наук із соціальних комунікацій, доцентка, завідувачка кафедри журналістики, Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського (головний редактор).

Члени редакційної колегії:

Бикова Ольга Миколаївна – кандидатка наук із соціальних комунікацій, доцентка, доцентка кафедри міжнародної журналістики факультету журналістики, Київський університет імені Бориса Грінченка;

Гадомський Олександр Казимирович – доктор філологічних наук, доктор габілітований гуманітарних наук в області мовознавства (Варшавський університет), професор, завідувач кафедри білоруських та українських досліджень, Інститут славістики, Опольський університет, Ополье, Польща;

Маркова Мар'яна Василівна – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри романської філології та компаративістики, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка;

Свенцицька Еліна Михайлівна – доктор філологічних наук, професор, професор кафедри слов'янської та романо-германської філології, Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського;

Ткаченко Тетяна Іванівна – доктор філологічних наук, доцент;

Юксель Гаяна Заїрівна – кандидатка філологічних наук, доцентка, доцентка кафедри журналістики, Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського.

Статті у виданні перевірені на наявність плагіату за допомогою програмного забезпечення StrikePlagiarism.com від польської компанії Plagiat.pl.

**Рекомендовано до друку та поширення через мережу Internet
Вченою радою Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського
(протокол № 4 від 07 листопада 2024 року)**

Науковий журнал «Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського». Серія: Філологія. Журналістика» зареєстровано відповідно до Рішення Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення № 1136 від 11.04.2024 року.

Мови видання: українська, англійська, польська, німецька, французька, словацька, румунська, італійська.

Журнал включено до Переліку наукових фахових видань України (категорія «Б») зі спеціальностей 035 – Філологія, 061 – Журналістика відповідно до Наказу МОН України від 17.03.2020 № 409 (додаток 1)

Журнал включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus International (Республіка Польща)

Сторінка журналу: www.philol.vernadskyjournals.in.ua

ISSN 2710-4656 (Print)
ISSN 2710-4664 (Online)

© Таврійський національний університет ім. В. І. Вернадського, 2024

ЗМІСТ

ПОРІВНЯЛЬНО-ІСТОРИЧНЕ І ТИПОЛОГІЧНЕ МОВОЗНАВСТВО

Осова О. О.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОДИДАКТИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ:
НІМЕЦЬКО-УКРАЇНСЬКІ ПАРАЛЕЛІ..... 1

СТРУКТУРНА, ПРИКЛАДНА ТА МАТЕМАТИЧНА ЛІНГВІСТИКА

Стасюк Т. В., Назаренко О. В.

СОЦІАЛЬНО-МОРАЛЬНЕ, МІЖОСОБИСТІСНЕ Й ПРОФЕСІЙНЕ СПІЛКУВАННЯ
ФАХІВЦЯ В МОВНИХ РЕПРЕЗЕНТАЦІЯХ..... 8

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

Абдуллаєва М. А.

ОСВІТА ПОЧИНАЄТЬСЯ З КУЛЬТУРИ МИСЛЕННЯ..... 14

Дев'ятко Н. В.

МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ЖАНРУ ФЕНТЕЗИ
У СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКОМУ АСПЕКТІ..... 22

Калиновська І. М.

ВЕРБАЛЬНІ Й НЕВЕРБАЛЬНІ ЗАСОБИ ТВОРЕННЯ КОМІЧНОГО В УКРАЇНСЬКО-
КАНАДСЬКИХ ГРАФІЧНИХ ТВОРАХ ЯКОВА МАЙДАНИКА..... 28

Орлова О. В., Мокляк О. І.

ХУДОЖНЯ ІНТРИГА У ПРОЄКЦІЯХ ЧИТАЦЬКИХ ОЧІКУВАНЬ..... 34

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

Вірченко Т. І., Козлов Р. А.

ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧІ АСПЕКТИ БІОГРАФІЧНИХ ПРАЦЬ БОРИСА ГРІНЧЕНКА..... 39

Волосянко І. В.

СУЧАСНИЙ ЛІТЕРАТУРНИЙ ПРОЦЕС: ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ..... 47

Ковальчук Н. В.

НАЦІОНАЛЬНА ІДЕНТИЧНІСТЬ ОБРАЗУ ОЛЬГИ КОСАЧ
У ХУДОЖНІЙ БІОГРАФІЇ СТЕПАНА СКОКЛЮКА «ОЛЕНА ПЧІЛКА»..... 52

Коломієць О. В.

ПОШУКИ ВИТОКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В ТРИПІЛЬСЬКІЙ ЦИВІЛІЗАЦІЇ
ЗАСОБАМИ ХУДОЖНЬОГО СЛОВА (ЗА ТВОРЧІСТЮ ДОКІЇ ГУМЕННОЇ)..... 58

Кочерга С. О., Садовський О. П.

ПАРОДІЙНА ПРИРОДА САТИРИ В РОМАНІ ОЛЕСЯ ДОСВІТНЬОГО «КВАРЦИТ»..... 64

Стасик М. В.

ПОЛІПРОБЛЕМНІСТЬ РОМАНУ МАРИНИ ГРИМИЧ «КЛАВКА»..... 71

Хлипавка Г. Г., Великий Р. Г.

ТРАНСФОРМАЦІЯ ОБРАЗУ БОГА У ТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ
ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ..... 79

Хома К. М.

ПИТАННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ПОЛЕМІЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ
В НАУКОВІЙ СПАДЩИНІ М. КОРПАНЮКА 84

Шарагіна О. В. МАСКУЛІННИЙ ДИСКУРС В КНИЗІ ОПОВІДАНЬ «КІЛЕР+» АНДРІЯ ЛЮБКИ.....	91
--	----

ЛІТЕРАТУРА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Булавинець Н. М., Малишівська І. В. ПСИХОЛОГІЗМ ЖІНОЧИХ ОБРАЗІВ В АНТИУТОПІЯХ ДЖОРДЖА ОРВЕЛЛА «1984» ТА КАРІН БОЄ «КАЛЛОКАЙН».....	98
Gasanov N. A. THEMES OF THE EAST IN KIPLING'S LITERARY WORK.....	105
Yeliseienko A. P. DECONSTRUCTION OF RELIGION IN D. H. LAWRENCE'S NOVEL "THE RAINBOW".....	112
Кравець О. М. РИСИ РОМАНТИЗМУ Й РЕАЛІЗМУ В РОМАНІ С. МУДІ «ВИЖИВАННЯ У ХАЩАХ».....	117

МОВИ НАРОДІВ АЗІЇ, АФРИКИ, АБОРИГЕННИХ НАРОДІВ АМЕРИКИ ТА АВСТРАЛІЇ

Голод В. М., Андріанов Д. В., Кінджибала О. С. ЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТА ГРАМАТИЧНІ ПЕРЕТВОРЕННЯ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ НА ПРИКЛАДІ САЙТІВ-МАРКЕТПЛЕЙСІВ.....	123
Комарницька Т. К. ЕКСПЛУАТАЦІЯ ДІАЛЕКТИЗМІВ У МОВІ МАСОВОЇ КУЛЬТУРИ ЯПОНІЇ ЯК ЕЛЕМЕНТ СТЕРЕОТИПІЗАЦІЇ.....	128
Лахно Н. В., Лахно О. Ю. КИТАЙСЬКОМОВНИЙ КОЛОРИТ ЛІНГВІСТИЧНОГО ЛАНДШАФТУ МІСТА КИЄВА.....	133

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

Бліхарський Р. І. «ВЕЛИКІ ПИТАННЯ СУЧАСНОСТІ» ТА ВІДПОВІДІ НА СТОРІНКАХ ГАЛИЦЬКИХ РЕЛІГІЙНИХ ЖУРНАЛІВ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ СТ.....	139
Задорожня А. Г. ДІЯЛЬНІСТЬ ПРЕССЛУЖБ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ (ЗА ПРИКЛАДОМ ОДЕСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ).....	148
Ковпак В. А., Лебідь Н. М. СОЦІОКОМУНІКАЦІЙНІ ЗАСОБИ УСУНЕННЯ ІМПЕРСЬКИХ НАРАТИВІВ В УМОВАХ ВІЙНИ (НА ПРИКЛАДІ УКРАЇНСЬКОЇ ДОКУМЕНТАЛІСТИКИ).....	157
Комариця М. М., Габор В. В. МИХАЙЛО КОЦЮБІНСЬКИЙ У ГАЛИЦЬКОМУ ПРЕСОВОМУ ПРОСТОРІ (ДО 160-ЛІТТЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ).....	167
Короткова Ю. М. УРАХУВАННЯ ГЕНДЕРНИХ АСПЕКТІВ СПІЛКУВАННЯ У РОБОТІ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО.....	174
Makhmudov Kh. R. SOCIAL MARKETING INITIATIVES ON DIGITAL PLATFORMS. CASE OF METAVERSE.....	180

Полумисна О. О., Синчак Б. А. КОНФРОНТАЦІЇ В МЕДІА МІЖ ПРАВОСЛАВНОЮ ЦЕРКВОЮ УКРАЇНИ (ПЦУ) І УКРАЇНСЬКОЮ ПРАВОСЛАВНОЮ ЦЕРКВОЮ МОСКОВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ (УПЦ МП).....	187
Філюк Л. М. ПОНЯТТЯ І СУТНІСТЬ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМУНІКАЦІЇ: АНАЛІТИКО-СИНТЕТИЧНИЙ ПІДХІД.....	195
КНИГОЗНАВСТВО, БІБЛІОТЕКОЗНАВСТВО, БІБЛІОГРАФОЗНАВСТВО	
Чередник Л. А. БІБЛІОХАБ ЯК ІННОВАЦІЙНА МОДЕЛЬ БІБЛІОТЕКИ ХХІ СТОЛІТТЯ.....	201
ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЖУРНАЛІСТИКИ	
Гондюл О. Д. ЕФЕКТИВНІСТЬ СТРАТЕГІЙ КОМУНІКАТИВНОГО ВПЛИВУ ЧЕРЕЗ ВИКОРИСТАННЯ ГЕЙМІФІКАЦІЇ У МЕДІА.....	207
Маргиненко В. В. АНАЛІЗ МЕДІА-СТРАТЕГІЇ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКОЇ ВІЙНИ В АНГЛОМОВНИХ ЗМІ.....	218
Харченко О. В. КОГНІТИВНИЙ ПАТЕРН ПІГМАЛІОНУ В УКРАЇНСЬКОМУ ГУМОРИ ПІД ЧАС РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ.....	228
Яблонський М. Р. КАНАДА В ОБ'ЄКТИВІ ПОДОРОЖНЬОГО РЕПОРТАЖУ ПЕТРА ВОЛИНЯКА.....	235
Ярошенко О. І. МЕДІАТИЗАЦІЯ НАУКИ: СИСТЕМНИЙ ПІДХІД	243
ПРИКЛАДНІ СОЦІАЛЬНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ	
Даниленко С. А. АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ КРАУДСОРСИНГУ ТА ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ДЛЯ СТВОРЕННЯ ЖУРНАЛІСТСЬКОГО КОНТЕНТУ В АУДІОВІЗУАЛЬНИХ ЗМІ.....	252
Лешко У. О. ТРАНСФОРМАЦІЯ ПРАВОСЛАВНИХ КОНФЕСІЙ: ПРЕДСТАВЛЕННЯ В СУЧАСНОМУ ОНЛАЙН-ПРОСТОРІ (НА ПРИКЛАДІ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ).....	260
Мина Ж. В., Кіщак С. С. ПРЕДСТАВЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЛОГІСТИЧНИХ КОМПАНІЙ УКРАЇНИ В СОЦІАЛЬНІЙ МЕРЕЖІ INSTAGRAM.....	266
Москвич А. С. КОМУНІКАЦІЇ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ З АБІТУРІЄНТАМИ (ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ).....	272
ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ.....	277

CONTENTS

COMPARATIVE-HISTORICAL AND TYPOLOGICAL LINGUISTICS

Osova O. O.

PECULIARITIES OF THE FORMATION OF LINGUODIDACTIC TERMINOLOGY:
GERMAN-UKRAINIAN PARALLELS.....1

STRUCTURAL, APPLIED, AND MATHEMATICAL LINGUISTICS

Stasiuk T. V., Nazarenko O. V.

SOCIAL, MORAL, INTERPERSONAL AND PROFESSIONAL COMMUNICATION
OF A SPECIALIST IN LANGUAGE REPRESENTATIONS8

LITERARY STUDIES

Abdullaeva M. A.

EDUCATION BEGINS WITH THE CULTURE OF THINKING.....14

Deviatko N. V.

THE RESEARCH METHODOLOGY OF THE FANTASY GENRE FROM SOCIAL
AND PHILOSOPHICAL ASPECTS.....22

Kalynovska I. M.

VERBAL AND NON-VERBAL MEANS OF COMIC EFFECT CREATION
IN UKRAINIAN-CANADIAN GRAPHIC WORKS OF YAKIV MAYDANYK.....28

Orlova O. V., Moklyak O. I.

ARTISTIC INTRIGUE IN PROJECTIONS OF READER EXPECTATIONS.....34

UKRAINIAN LITERATURE

Virchenko T. I., Kozlov R. A.

LITERARY ASPECTS OF BORYS HRINCHENKO'S BIOGRAPHICAL WORKS.....39

Volosyanko I. V.

MODERN LITERARY PROCESS: GENDER ASPECT.....47

Kovalchuk N. V.

NATIONAL IDENTITY OF OLHA KOSACH'S FIGURE IN STEPAN SKOKLYUK'S
FICTIONALIZED BIOGRAPHY "OLENA PCHILKA".....52

Kolomiets O. V.

THE WORLD OF TRYPILLIA CIVILIZATION THROUGH THE PRISM
OF DOKIA HUMENNA'S CREATIVITY.....58

Kocherha S. O., Sadovskyi O. P.

THE PARODY NATURE OF SATIRE IN THE NOVEL "QUARTZITE"
BY OLES DOSVITNYI.....64

Stasyk M. V.

THE MULTI-PROBLEMATIC NATURE OF THE NOVEL "KLAVKA"
BY MARYNA HRYMYCH.....71

Khlypavka H. H., Velykyi R. H.

TRANSFORMATION OF THE IMAGE OF GOD IN THE WORKS
OF UKRAINIAN WRITERS OF THE EARLY XXI CENTURY.....79

Khoma K. M. QUESTIONS OF RESEARCH OF POLEMIC LITERATURE IN THE SCIENTIFIC HERITAGE OF M. KORPANYUK.....	84
--	----

Sharahina O. V. MASCULINE DISCOURSE IN ANDRIY LYUBKA'S SHORT STORY COLLECTION KILER+.....	91
--	----

LITERATURE OF FOREIGN COUNTRIES

Bulavynets N. M., Malyshivska I. V. THE PSYCHOLOGY OF FEMALE CHARACTERS IN GEORGE ORWELL'S "1984" AND KARIN BOYE'S "KALLOCAIN".....	98
--	----

Gasanov N. A. THEMES OF THE EAST IN KIPLING'S LITERARY WORK.....	105
--	-----

Yeliseienko A. P. DECONSTRUCTION OF RELIGION IN D. H. LAWRENCE'S NOVEL "THE RAINBOW".....	112
--	-----

Kravets O. M. FEATURES OF ROMANTICISM AND REALISM IN S. MOODIE'S NOVEL "ROUGHING IT IN THE BUSH".....	117
--	-----

LANGUAGES OF THE PEOPLES OF ASIA, AFRICA, INDIGENOUS PEOPLES OF AMERICA AND AUSTRALIA

Holod V. M., Andrianov D. V., Kindzhybala O. S. LINGUISTIC FEATURES AND GRAMMATICAL TRANSFORMATIONS OF THE KOREAN LANGUAGE BASED ON MARKETPLACE WEBSITES.....	123
--	-----

Komarnytska T. K. THE USE OF DIALECT WORDS IN THE LANGUAGE OF JAPANESE MASS CULTURE AS AN ELEMENT OF STEREOTYPING.....	128
---	-----

Lakhno N. V., Lakhno O. Yu. CHINESE LANGUAGE INFLUENCE IN THE LINGUISTIC LANDSCAPE OF KYIV.....	133
---	-----

THEORY AND HISTORY OF SOCIAL COMMUNICATIONS

Blikharskyi R. I. "THE MAJOR QUESTIONS OF MODERNITY" AND THEIR RESPONSES IN THE PAGES OF GALICIAN RELIGIOUS JOURNALS OF THE SECOND HALF OF THE 19TH CENTURY.....	139
--	-----

Zadorozhnia A. H. ACTIVITIES OF PUBLIC ADMINISTRATION PRESS SERVICES DURING THE STATE OF WAR (EXAMPLE OF ODESA CITY GOVERNMENT)	148
--	-----

Kovpak V. A., Lebid N. M. SOCIAL COMMUNICATION MEANS OF ELIMINATING IMPERIAL NARRATIVES IN THE CONDITIONS OF WAR (ON THE EXAMPLE OF UKRAINIAN DOCUMENTARIES).....	157
---	-----

Komarytsia M. M., Habor V. V. MYKHAILO KOTSIUBYNSKYI IN THE GALICIAN PRESS ENVIRONMENT (ON THE 160TH ANNIVERSARY OF HIS BIRTH).....	167
--	-----

Korotkova Yu. M. CONSIDERING GENDER ASPECTS OF COMMUNICATION IN THE WORK OF A POLICE OFFICER.....	174
Makhmudov Kh. R. SOCIAL MARKETING INITIATIVES ON DIGITAL PLATFORMS. CASE OF METAVERSE.....	180
Polumysna O. O., Synchak B. A. CONFRONTATIONS IN THE MEDIA BETWEEN THE ORTHODOX CHURCH OF UKRAINE (UOC) AND THE UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE MOSCOW PATRIARCHATE (UOC MP).....	187
Filiuk L. M. CONCEPT AND ESSENCE OF PROFESSIONAL COMMUNICATION: ANALYTICAL-SYNTHETIC APPROACH.....	195
BOOK SCIENCE, LIBRARY SCIENCE, BIBLIOGRAPHY	
Cherednyk L. A. BIBLIOTHAB AS AN INNOVATIVE LIBRARY MODEL XXI CENTURY.....	201
THEORY AND HISTORY OF JOURNALISM	
Hondiul O. D. EFFECTIVENESS OF COMMUNICATION IMPACT STRATEGIES THROUGH THE USE OF GAMIFICATION IN MEDIA.....	207
Martynenko V. V. ANALYSIS OF UKRAINE’S MEDIA STRATEGY IN THE CONTEXT OF THE UKRAINIAN-RUSSIAN WAR IN ENGLISH-LANGUAGE MEDIA.....	218
Kharchenko O. V. COGNITIVE PATTERN OF PIGMALION IN UKRAINIAN HUMOR DURING THE RUSSIAN-UKRAINIANWAR.....	228
Yablonsky M. R. CANADA IN THE LENSES OF PETRO VOLYNYAK’S TRAVEL REPORT.....	235
Iaroshenko O. I. MEDIATIZATION OF SCIENCE: A SYSTEMATIC APPROACH.....	243
APPLIED SOCIAL AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES	
Danylenko S. A. AMERICAN EXPERIENCE OF USING CROWDSOURCING AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE TO CREATE JOURNALISTIC CONTENT IN AUDIOVISUAL MEDIA.....	252
Leshko U. O. TRANSFORMATION OF THE ORTHODOX CONFESSIONS: REPRESENTATION IN THE MODERN ONLINE SPACE (ON THE EXAMPLE OF THE VINNYTSIA REGION).	260
Myna Zh. V., Kishchak S. S. PRESENTATION OF THE ACTIVITIES OF LOGISTICS COMPANIES OF UKRAINE ON THE INSTAGRAM SOCIAL NETWORK.....	266
Moskvych A. S. COMMUNICATIONS BETWEEN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS AND PROSPECTIVE STUDENTS (SOURCES’ REVIEW).....	272
INFORMATION ABOUT THE AUTHORS.....	277

Філюк Л. М.

Одеський національний медичний університет

ПОНЯТТЯ І СУТНІСТЬ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМУНІКАЦІЇ: АНАЛІТИКО-СИНТЕТИЧНИЙ ПІДХІД

Стаття присвячена виявленню сутнісних особливостей професійної комунікації на базі теоретичного аналізу із залученням результатів емпіричного дослідження. Зазначено, що сьогодення характеризується всебічним поглибленням різнотипних міжособистісних та фахових зв'язків на всіх рівнях взаємодії, тому питання дослідження і сутності професійної комунікації не підлягає сумніву. Разом із тим, типові визначення поняття професійної комунікації вказують на синтетичний підхід авторів, адже перераховуються найважливіші, з їхньої точки зору, характеристики, що стають підґрунтям для формулювання дефініції. З огляду на це в межах даного дослідження пропонується інший шлях: дослідити наявні визначення поняття професійної комунікації, виділити їхній компонентний склад та визначити найважливіші параметри. Таким чином, мета статті полягає у з'ясуванні сутності професійної комунікації шляхом аналітико-синтетичного підходу.

Аналіз наукових джерел, присвячених цьому поняттю, дозволив виокремити десять значущих компонентів наявних дефініцій: фаховість, цілеспрямованість, офіційність, ефективність, психологічність, креативність, вербальність, невербальність, індивідуалізованість та узагальненість. У дослідженні показано, що найбільше представлені такі компоненти поняття «професійна комунікація», як фаховість, цілеспрямованість, психологічність і вербальність. Це стало підґрунтям формулювання авторського визначення аналізованого поняття: професійна комунікація – це система безпосередньої чи опосередкованої мовленнєвої взаємодії, що розгортається у фаховому середовищі з урахуванням соціально-психологічної специфіки комунікантів та передбачає досягнення конкретних професійних цілей. Опитування респондентів виявило, що рівень усіх вимірюваних параметрів є більшим за середній, при цьому на першому місці розташовується фаховість, на другому – вербалізованість, на третьому – цілеспрямованість, на четвертому – психологічність. Загалом дослідження показало, що кожен із цих компонентів є важливим і значущим для нормального функціонування професійної комунікації як одного з найважливіших явищ нашого часу. Передбачається, що подальші дослідження професійної комунікації будуть здійснюватися на емпіричному матеріалі, отриманому від українських та закордонних респондентів.

Ключові слова: фахове спілкування, професійна взаємодія, вербальна комунікація, невербальна комунікація, компонентний склад, аналітико-синтетичний підхід.

Постановка проблеми. В епоху поглиблення різнотипних міжособистісних та фахових зв'язків на всіх рівнях взаємодії питання сутності та характерних особливостей професійної комунікації стає особливо актуальним. Воно досліджується як у теоретичному, так і у практичному аспекті представниками великого кола наук та наукових дисциплін – соціальної психології, лінгвістики, культурології тощо. Професійна комунікація є важливим чинником нормального функціонування як вертикальних, так і горизонтальних відносин в організаціях та установах державної та приватної власності. Налагоджена взаємодія та адекватний обмін думками і пропозиціями забезпечує прогрес у сферах бізнесу, науки, спорту, культури, соціальної сфери тощо. Таким чином,

дослідження особливостей професійної комунікації як фундаментального явища є однією з найважливіших проблем сучасного наукового знання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Аналіз наявних наукових досліджень засвідчує, що переважна більшість авторів фокусується на розгляді окремих аспектів професійної комунікації в контексті того чи іншого фаху ви виду діяльності – педагогіки (Н. П. Волкова [2]), державної служби (Н. Годярик [3]), сфери обслуговування (М. Жумбей [5]), медицини (Л. Манюк [6]), туризму (І. М. Писаревський [7]), бібліотекознавства (Л. Прокопович [8]), соціальної роботи (Я. М. Раєвська [9]), документознавства (О. М. Тур [10]) тощо. Є роботи, присвячені дослідженню психологічної структури професійної комуніка-

ції (О. В. Дробот [4]) та її культурі (О. Г. Берестенко [1]). Разом із тим, аналіз поняття та сутності професійної комунікації в наявних дослідженнях вказує на синтетичний підхід авторів, адже перераховуються найважливіші, з їхньої точки зору, характеристики, що стають підґрунтям для формулювання дефініції. Ми пропонуємо інший шлях: дослідити наявні визначення поняття професійної комунікації, виділити їхній компонентний склад та визначити найважливіші параметри. Вищесказане дозволяє сформулювати ціль і основні завдання дослідження.

Постановка завдання. Мета дослідження полягає у з'ясуванні сутності професійної комунікації шляхом аналітико-синтетичного підходу. Досягнення зазначеної мети передбачає здійснення трьох основних кроків: 1) збір теоретичних і практичних даних: у першому випадку йдеться про відбір визначень поняття професійної комунікації методом суцільної вибірки із наукових джерел; у другому випадку йдеться про отримання даних емпіричного дослідження опитуваних – студентів і викладачів Одеського національного медичного університету; 2) обробка отриманих результатів шляхом контент-аналізу та статистичних підрахунків; 3) формулювання висновків щодо особливостей поняття та сутності професійної комунікації як важливого наукового феномена.

У відповідності із заявленою метою дослідження передбачає вісім етапів: 1) відбір методом суцільної вибірки дефініцій поняття «професійна комунікація» із наукових джерел (дисертацій, монографій, статей); 2) виявлення смислових компонентів, що відображують сутнісні особливості аналізованого феномену; 3) здійснення контент-аналізу, що дозволяє з'ясувати представленість компонентів у дібраних дефініціях; 4) формулювання авторського визначення поняття професійної комунікації; 5) розробка опитувальника для респондентів; 6) формування вибірки у кількості 100 респондентів; 7) проведення опитування із залученням гугл-форм; 8) математичний підрахунок вираженості рівнів кожного з оцінюваних параметрів, що характеризують сутність професійної комунікації.

Опитування було анонімним, від респондентів отримано згоду на використання результатів анкетування. Усі розрахунки здійснено із залученням табличного процесора Microsoft Office Excel та статистичного процесора Statistica 10.0.

Виклад основного матеріалу. Аналіз наукових джерел, присвячених поняттю та сутності професійної комунікації, дозволив виокремити

десять значущих компонентів наявних визначень: 1) фаховість; 2) цілеспрямованість; 3) офіційність; 4) ефективність; 5) психологічність; 6) креативність; 7) вербальність; 8) невербальність; 9) індивідуалізованість; 10) узагальненість.

Компонент «фаховість» реалізується у наступних фрагментах дефініцій: 1) система взаємодії фахівців; 2) взаємодія учасників професійно орієнтованої комунікації; 3) регулювання професійних відносин; 4) відповідність вимогам конкретного професійного середовища; 5) глибоке розуміння професійної термінології; 6) формується на підґрунті професійної компетентності; 7) базування на певному виді діяльності; 8) передання професійних знань тощо.

Компонент «цілеспрямованість» представлений у таких словосполученнях: 1) керований процес взаємообміну повідомленнями; 2) управління процесом комунікації; 3) спілкування з метою розв'язання конкретних проблем; 4) досягнення певних цілей; 5) спілкування з приводу певного виду діяльності; 6) комунікація, що відбувається з певною метою; 7) розгортання комунікативного процесу для вирішення конкретної проблеми тощо.

Компонент «офіційність» зафіксований у наступних тезах: 1) представлення конкретних організацій; 2) контекст організаційних відносин; 3) офіційна регламентованість тощо.

Компонент «ефективність» реалізується у таких фрагментах визначень: 1) оптимізація виробничої, наукової, комерційної чи іншої діяльності; 2) якісні характеристики спілкування, що передбачають ефективність; 3) продуктивне співробітництво тощо.

Компонент «психологічність» представлений у наступних словосполученнях: 1) організація взаєморозуміння; 2) розв'язання конфліктів; 3) вплив на інших людей; 4) обмін емоціями; 5) врахування соціально-психологічних особливостей співрозмовників тощо.

Компонент «креативність» передбачає, перш за все, наявність творчої складової у процесі професійної комунікації, що може проявлятися у різних видах та на різних рівнях.

Компонент «вербальність» реалізується у наступних фрагментах дефініцій: 1) застосування вербальних засобів; 2) володіння мовою; 3) мовна компетентність; 4) мовленнєва компетентність тощо.

Компонент «невербальність» передбачає вживання різнотипних невербальних засобів спілкування у процесі професійної комунікації.

Компонент «індивідуалізованість» зафіксований у таких тезах: 1) міжособистісна взаємодія; 2) самопрезентація співрозмовників; 3) індивідуальна значущість; 4) взаємодія між суб'єктами дії тощо.

Компонент «узагальненість» реалізується у наступних фрагментах визначень: 1) презентація своєї організації; 2) зв'язок із бізнесом; 3) бізнес-середовище; 4) простір професійної ситуації тощо.

Аналіз наявного матеріалу засвідчив, що різні дослідники схиляються до виділення в якості принципово важливих різних компонентів професійної комунікації (табл. 1).

Так, у визначенні О. Г. Берестенко представлені фаховість, цілеспрямованість, психологічність та креативність. Н. П. Волкова виділяє фаховість, цілеспрямованість, вербальність та невербальність. На думку Н. Годярик, професійна комунікація включає офіційність, ефективність,

Таблиця 1

Тлумачення сутності професійної комунікації

Джерело	Характеристики
Берестенко О. Г. [1, с. 16]	Творчий, керований процес взаємообміну повідомленнями, організації взаєморозуміння, досягнення оптимальної взаємодії, взаємопізнання в різних видах діяльності учасників професійно спрямованої комунікації
Волкова Н. П. [2, с. 8]	Система безпосередніх чи опосередкованих зв'язків, взаємодій фахівця, що реалізуються за допомогою вербальних і невербальних засобів, засобів комп'ютерної комунікації з метою взаємообміну інформацією, моделювання й управління процесом комунікації, регулювання професійних відносин
Годярик Н. [3, с. 14]	Специфічна форма контактів і взаємодії людей, які представляють не лише самих себе, а й свої організації. Метою є організація і оптимізація виробничої, наукової, комерційної чи іншої діяльності, де на першому місці стоять інтереси справи, а не конкретних співрозмовників. Передбачає обмін інформацією, пропозиціями, вимогами, поглядами, мотивацією з метою розв'язання конкретних проблем як всередині організації, так і за її межами, а також укладення контрактів, договорів, угод чи встановлення інших відносин між установами, підприємствами, фірмами, організаціями
Дробот О. В. [4, 1304]	Охоплює широкий спектр взаємодій, включаючи спілкування не лише в бізнес-середовищі, а й у наукових, медичних, освітніх, соціальних та інших сферах діяльності. Воно передбачає обмін інформацією та ідеями, співпрацю, розв'язання конфліктів, навчання, вплив на інших тощо. Базується на знаннях, навичках та етиці, характерних для конкретної професії чи галузі. Його особливості визначаються контекстом та вимогами конкретного професійного середовища
Жумбей М. [5, с. 356]	Визначається як складна та багатогранна форма взаємодії, що включає в себе володіння мовою, обмін думками, емоціями та поглядами, а також глибоке розуміння професійних термінів та понять у певній галузі
Манюк Л. [6, с. 53]	Наслідок професійно-орієнтованої комунікативної компетентності, що формується в результаті взаємодії професійних і комунікативних компетентностей
Писаревський І. [7, с. 9]	Специфіка обумовлена виникненням на основі та з приводу певного виду діяльності, пов'язаної з виробництвом будь-якого продукту або ділового ефекту. Особливості полягають у тому, що: партнер завжди виступає як особистість, яка є значущою для суб'єкта; людей, які спілкуються, відрізняє взаєморозуміння в питаннях справи; основне завдання – продуктивне співробітництво, воно не має самодостатнього значення, не є самоціллю, а є засобом для досягнення інших цілей
Прокопович Л. [8, с. 165]	Специфічна смислова комунікація, що слугує переданню професійних знань і реалізується в конкретному середовищі
Раєвська Я. М. [9, с. 278]	Розгортається у просторі професійної ситуації між суб'єктами, які займають позицію «професіонал», й тими, на кого спрямована професійна діяльність (наприклад «клієнт»). Предметом є певна проблема (професійна мета, задача), постановка й вирішення якої є можливою виключно в даному контексті та обумовлює розгортання комунікативного процесу, вибір способу взаємодії, визначення результатів та ін.
Тур О. М. [10, с. 490]	Реалізується в двох напрямках: регламентованому офіційному спілкуванні як відносно самостійному виді професійної діяльності (таке спілкування вимагає чіткого дотримання мовних норм); і нерегламентованому професійному спілкуванні як виді професійної діяльності, суб'єкта суспільних відносин, незалежно від спеціалізації (передбачає входження у міжособові ділові контакти з різними людьми, врахування їх соціально-психологічних особливостей, рівня володіння мовою)

цілеспрямованість, індивідуалізованість та узагальненість. З точки зору О. В. Дробот, розглянуте поняття передбачає фаховість, цілеспрямованість, офіційність, ефективність та психологічність. М. Жумбей виділяє фаховість, психологічність та вербальність. У визначенні Л. Манюк фігурують фаховість, вербальність та невербальність. І. Писаревський зазначає наявність у складі професійної комунікації фаховість, ефективність, індивідуалізованість та узагальненість. На думку Л. Прокопович, аналізоване поняття включає фаховість та цілеспрямованість. Я. М. Раєвська вважає, що професійна комунікація передбачає фаховість, цілеспрямованість, невербальність та індивідуалізованість. О. М. Тур виділяє такі компоненти, як фаховість, цілеспрямованість, офіційність, психологічність та вербальність.

Опрацювавши весь масив зібраних дефініцій поняття «професійна комунікація», ми вирахували, що компонент «фаховість» зустрічається у 93% визначень, компонент «цілеспрямованість» – у 72%, «офіційність» – у 34%, «ефективність» – у 31%, «психологічність» – у 46%, «креативність» – у 12%, «вербальність» – у 45%, «невербальність» – у 33%, «індивідуалізованість» – у 32%, «узагальненість» – у 21% (рис. 1).

Таким чином, найбільше представлені такі компоненти поняття «професійна комунікація», як «фаховість», «цілеспрямованість», «психологічність» і «вербальність». Це дозволяє сформулювати власне визначення аналізованого поняття. На

нашу думку, професійна комунікація – це система безпосередньої чи опосередкованої мовленнєвої взаємодії, що розгортається у фаховому середовищі з урахуванням соціально-психологічної специфіки комунікантів та передбачає досягнення конкретних професійних цілей.

З метою виявлення ступеня значущості кожного з цих компонентів професійної комунікації було проведено опитування викладачів і студентів Одеського національного медичного університету. Загалом в опитуванні взяли участь 100 респондентів. Дослідження показало, що низький рівень значущості компонента «фаховість» позначили 9% респондентів, середній – 46%, високий – 35%; низький рівень значущості компонента «цілеспрямованість» зафіксували 10% опитаних, середній – 47%, високий – 43%; низький рівень значущості компонента «психологічність» відмітили 10% респондентів, середній – 50%, високий – 40%; низький рівень значущості компонента «вербалізованість» позначили 8% опитаних, середній – 50%, високий – 42% (рис. 2).

Середні показники даних засвідчують, що рівень усіх вимірюваних параметрів є більшим за середній. Від найвищого до найнижчого значення вони розташовуються наступним чином: «фаховість» (2,36), «вербалізованість» (2,34), «цілеспрямованість» (2,33), «психологічність» (2,30). Таким чином, респонденти вважають, що професійна комунікація як системне утворення передбачає велику міру значущості кожного з виділених

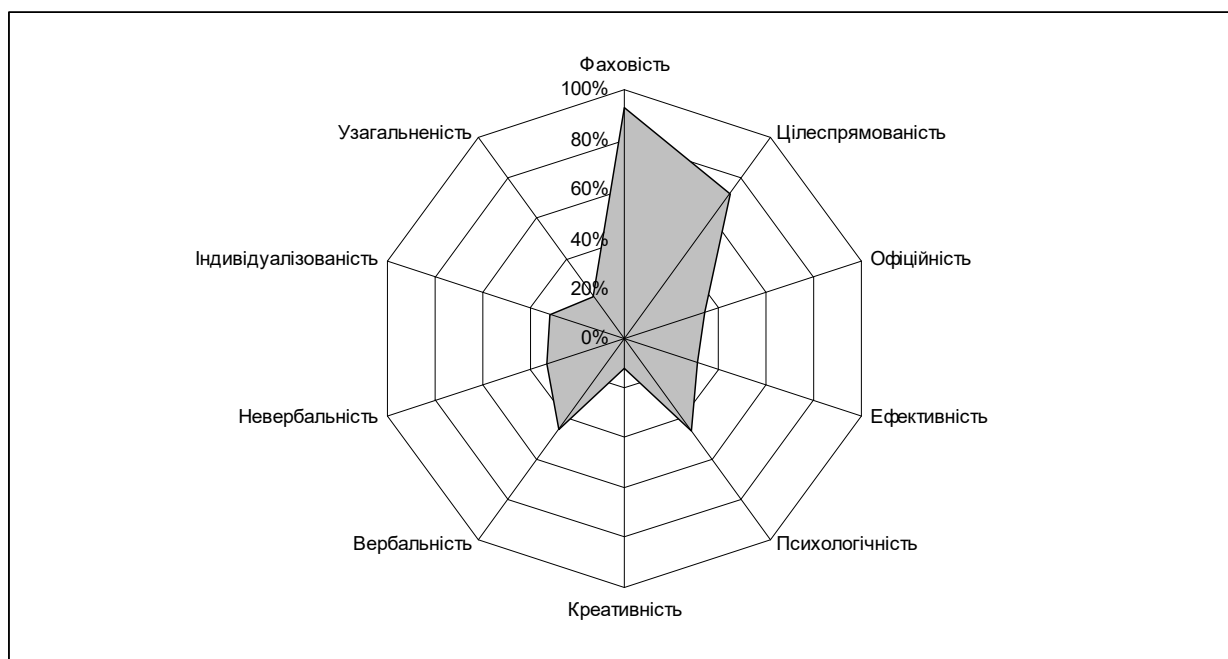

Рис. 1. Представленість компонентів поняття «професійна комунікація» у сучасній українській науковій літературі

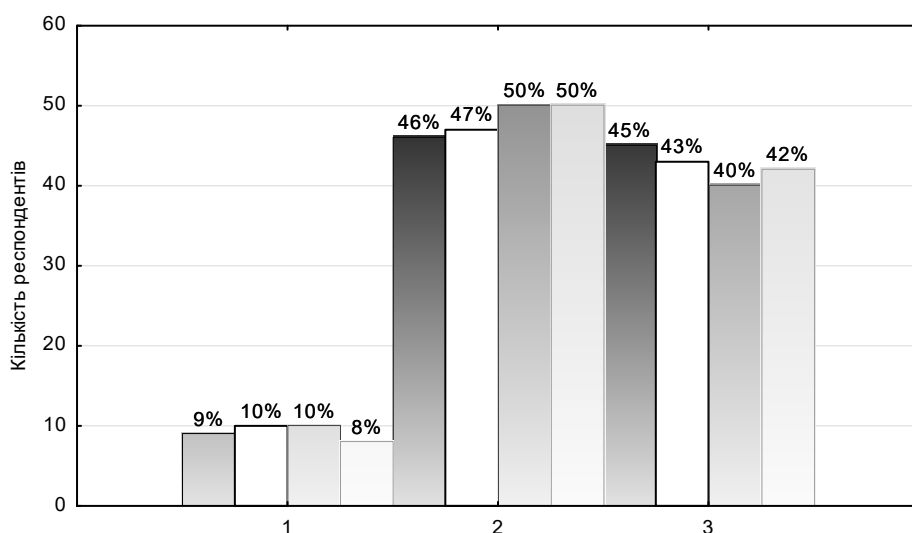

Рис. 2. Ступінь значущості компонентів професійної комунікації

компонентів. Тільки їх сукупність і взаємозв'язок дозволяють досягти цілей професійної комунікації, забезпечити її якість та ефективність.

Висновки. Сьогодення характеризується всебічним поглибленням різноманітних міжособистісних та фахових зв'язків на всіх рівнях взаємодії, тому питання дослідження і сутності професійної комунікації не підлягає сумніву. Аналіз наукових джерел, присвячених цьому поняттю, дозволив виокремити десять значущих компонентів наявних дефініцій: фаховість, цілеспрямованість, офіційність, ефективність, психологічність, креативність, вербальність, невербальність, індивідуалізованість та узагальненість. Дослідження показало, що найбільше представлені такі компоненти поняття «професійна комунікація», як фаховість, цілеспрямованість, психологічність і вербальність. Це дозволило сформулювати авторське визначення аналізованого поняття: професійна комунікація – це система безпосередньої чи опосередкованої мовленнєвої взаємодії, що розгортається у фаховому середовищі з урахуванням соці-

ально-психологічної специфіки комунікантів та передбачає досягнення конкретних професійних цілей.

Опитування респондентів виявило, що рівень усіх вимірюваних параметрів є більшим за середній, при цьому на першому місці розташовується фаховість, на другому – вербалізованість, на третьому – цілеспрямованість, на четвертому – психологічність. Загалом дослідження показало, що кожен із цих компонентів є важливим і значущим для нормального функціонування професійної комунікації як одного з найважливіших явищ нашого часу. Передбачається, що подальші дослідження професійної комунікації будуть здійснюватися на емпіричному матеріалі, отриманому від українських та закордонних респондентів. Таким чином, компаративний аналіз українського та іноземного розуміння сутності аналізованого феномена дозволять зробити інтернаціональну професійну комунікацію більш відповідною соціокультурним особливостям співрозмовників.

Список літератури:

1. Берестенко О. Г. Культура професійного спілкування. Луганськ: ЛНУ імені Тараса Шевченка, 2013. 299 с. URL: <http://surl.li/wkhsnt>
2. Волкова Н. П. Професійно-педагогічна комунікація. Київ: Академія, 2006. 256 с. URL: <http://surl.li/ztkdkm>
3. Годярик Н., Діденко О., Макогончук Н., Шумовецька С. Професійна комунікація офіцера-прикордонника: культура усного мовлення. Київ: ТОВ Юрка Любченка, 2024. 320 с. URL: <http://surl.li/yzptqg>
4. Дробот О. В. Наукові підходи до дослідження психологічної структури професійного спілкування. *Наукові перспективи*. 2024. №2(44). С. 1297–1306. URL: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-2\(44\)-1297-1306](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-2(44)-1297-1306)
5. Жумбей М., Копчак Л. Іншомовна професійна комунікація як невід'ємна складова підготовки фахівців сфери обслуговування. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2024. Вип. 71. Т. 1. С. 354–360. URL: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/71-1-53>

6. Манюк Л., Кучумова Н. Підготовка майбутніх лікарів до фахової комунікації: базові поняття. Неперервна професійна освіта: теорія і практика. Серія: Педагогічні науки. 2018. Вип. 1-2(54-55). С. 52–59. URL: <http://surl.li/ownwqpw>
7. Писаревський І. М., Александрова С. А. Професійно-комунікативна компетентність (в туризмі). Харків: ХНАМН, 2010. 230 с. URL: <http://surl.li/gsiikh>
8. Прокопович Л., Веремчук О. Соціальні медіа як ефективний канал професійної комунікації фахівців публічних бібліотек. *Цифрова платформа: інформаційні технології в соціокультурній сфері*. 2024. № 1. Т. 7. С. 159–170. URL: <https://doi.org/10.31866/2617-796X.7.1.2024.307019>
9. Раєвська Я. М. Технології організації професійної комунікації в соціальній роботі. *Актуальні проблеми психології. Том XI: Психологія особистості. Психологічна допомога особистості*. 2018. Вип. 18. С. 274–287. URL: <http://surl.li/cfautf>
10. Тур О. М. Професійна комунікація фахівців із документознавства та інформаційної діяльності: сутність і структура. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. 2015. №43. С. 487–491. URL: <http://surl.li/vriwjq>

Filiuk L. M. CONCEPT AND ESSENCE OF PROFESSIONAL COMMUNICATION: ANALYTICAL-SYNTHETIC APPROACH

The article is devoted to identifying the essential features of professional communication based on theoretical analysis involving the results of empirical research. It is noted that today is characterized by a comprehensive deepening of various interpersonal and professional relationships at all levels of interaction, therefore the issue of research and the essence of professional communication cannot be doubted. At the same time, typical definitions of the concept of professional communication indicate the synthetic approach of the authors, because the most important, from their point of view, characteristics that become the basis for formulating the definition are listed. In view of this, within the scope of this study, another way is proposed: to examine the existing definitions of the concept of professional communication, to highlight their component composition and to determine the most important parameters. Thus, the purpose of the article is to clarify the essence of professional communication through an analytical and synthetic approach.

The analysis of scientific sources dedicated to this concept made it possible to single out ten significant components of the existing definitions: expertise, purposefulness, formality, efficiency, psychology, creativity, verbality, non-verbality, individualization and generalization. The study shows that such components of the concept of «professional communication» as professionalism, purposefulness, psychology and verbality are most represented. This became the basis for the formulation of the author's definition of the analyzed concept: professional communication is a system of direct or indirect speech interaction that unfolds in a professional environment taking into account the socio-psychological specificity of communicators and involves the achievement of specific professional goals. The survey of respondents revealed that the level of all measured parameters is higher than the average, with expertise in the first place, verbalization in the second place, purposefulness in the third place, and psychologicalness in the fourth place. In general, the study showed that each of these components is important and significant for the normal functioning of professional communication as one of the most important phenomena of our time. It is assumed that further research of professional communication will be carried out on empirical material obtained from Ukrainian and foreign respondents.

Key words: professional communication, professional interaction, verbal communication, non-verbal communication, component composition, analytical and synthetic approach.

Відомості про авторів

Абдуллаєва М. А. – доктор філософських наук, професор кафедри методики навчання азербайджанської мови та літератури Бакинського державного університету

Андріанов Д. В. – доктор філософії зі спеціальності 035 «Філологія», асистент кафедри мов і літератур Далекого Сходу та Південно-Східної Азії Навчально-наукового інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Бліхарський Р. І. – кандидат наук із соціальних комунікацій, науковий співробітник Науково-дослідного інституту пресознавства Львівської національної наукової бібліотеки України імені В. Стефаника

Булавинець Н. М. – магістрантка кафедри англійської філології Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

Великий Р. Г. – доктор філософії, доцент кафедри українознавства та міжкультурної комунікації Львівського державного університету безпеки життєдіяльності

Вірченко Т. І. – доктор філологічних наук, професор, професор кафедри української літератури, компаративістики і гринченкознавства Київського столичного університету імені Бориса Грінченка

Волосянко І. В. – викладач кафедри української філології Закладу вищої освіти «Університет Короля Данила»

Габор В. В. – кандидат філологічних наук, старший науковий співробітник, старший науковий співробітник Науково-дослідного інституту пресознавства Львівської національної наукової бібліотеки України імені В. Стефаника

Гасанов Н. А. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри світової літератури Бакинського державного університету

Голод В. М. – студентка кафедри мов і літератур Далекого Сходу та Південно-Східної Азії Навчально-наукового інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Гондюл О. Д. – здобувач ступеня доктора філософії спеціальності 061 Журналістика, викладач кафедри міжнародної журналістики факультету журналістики Київського столичного університету імені Бориса Грінченка

Даниленко С. А. – кандидат наук з державного управління, доцент кафедри кіно та телебачення Міжнародного гуманітарного університету

Дев'ятко Н. В. – кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри філософії КЗВО «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради

Слісєєнко А. П. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри європейських мов Державного біотехнологічного університету

Задорожня А. Г. – кандат політичних наук, доцент кафедри журналістики, реклами та медіакомунікацій факультету журналістики, реклами та видавничої справи Одеського національного університету імені І. І. Мечникова

Калиновська І. М. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри практики англійської мови Волинського національного університету імені Лесі Українки

Кінджибала О. С. – асистентка кафедри мов і літератур Далекого Сходу та Південно-Східної Азії Навчально-наукового інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Кіщак С. С. – бакалавр кафедри соціальних комунікацій та інформаційної діяльності Національного університету «Львівська політехніка»

Ковальчук Н. В. – аспірантка, старший лаборант кафедри української літератури Волинського національного університету імені Лесі Українки

Ковпак В. А. – професор кафедри соціальних комунікацій та інформаційної діяльності факультету журналістики Запорізького національного університету

Козлов Р. А. – доктор філологічних наук, професор, провідний науковий співробітник кафедри української літератури, компаративістики і гринченкознавства Київського столичного університету імені Бориса Грінченка

Комариця М. М. – доктор філологічних наук, старший науковий співробітник, завідувач відділу Науково-дослідного інституту пресознавства Львівської національної наукової бібліотеки України імені В. Стефаника

Комарницька Т. К. – кандидат філологічних наук, доцент, докторант кафедри мов і літератур Далекého Сходу та Південно-Східної Азії Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Короткова Ю. М. – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри правничої лінгвістики Національної академії внутрішніх справ

Кочерга С. О. – доктор філологічних наук, професор Національного університету «Острозька академія»

Кравець О. М. – кандидат філологічних наук, доцент ЗВО, завідувач кафедри історії зарубіжної літератури і класичної філології філологічного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

Коломієць О. В. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри слов'янської та романо-германської мови Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського

Лакно Н. В. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри української мови Київського столичного університету імені Бориса Грінченка

Лакно О. Ю. – студентка факультету східних мов Київського столичного університету імені Бориса Грінченка

Лебідь Н. М. – доцент кафедри видавничої справи та редагування факультету журналістики Запорізького національного університету

Лешко У. О. – кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент кафедри журналістики ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна Академія управління персоналом»

Малишівська І. В. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської філології Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

Мартиненко В. В. – аспірантка Сумського державного університету

Махмудов Х. Р. – аспірант Азербайджанського університету туризму та менеджменту

Мина Ж. В. – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри соціальних комунікацій та інформаційної діяльності Національного університету «Львівська політехніка»

Мокляк О. І. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри германської і української філології Полтавського державного аграрного університету

Москвич А. С. – аспірант 1-го року навчання Навчально-наукового інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Назаренко О. В. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри філології Дніпровського державного аграрно-економічного університету

Орлова О. В. – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри світової літератури Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

Осова О. О. – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри іноземної філології Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради

Полумисна О. О. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри журналістики Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

Садовський О. П. – магістрант Національного університету «Острозька академія»

Синчак Б. А. – доктор філософії з журналістики, доцент, завідувач кафедри журналістики Українського гуманітарного інституту

Стасик М. В. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри українознавства Запорізького національного університету

Стасюк Т. В. – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри філології Дніпровського державного аграрно-економічного університету

Філюк Л. М. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри суспільних наук Одеського національного медичного університету

Харченко О. В. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри медіапродюсування і видавничої справи факультету журналістики Київського столичного університету імені Бориса Грінченка

Хлипавка Г. Г. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри українознавства та міжкультурної комунікації Львівського державного університету безпеки життєдіяльності

Хома К. М. – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри слов'янської та романо-германської мови Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського

Чередник Л. А. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри українознавства, культури та документознавства Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Шарагіна О. В. – кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри слов'янської та романо-германської мови Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського

Яблонський М. Р. – доцент кафедри соціальних комунікацій Волинського національного університету імені Лесі Українки

Ярошенко О. І. – аспірантка Національного університету «Києво-Могилянська академія»

Науковий журнал

ВЧЕНІ ЗАПИСКИ
ТАВРІЙСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ В. І. ВЕРНАДСЬКОГО

Серія: Філологія. Журналістика

Том 35 (74) № 5 2024

Частина 2

Коректура • *Н. Пирог*

Комп'ютерна верстка • *О. Молодецька*

Адреса редакції:

Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського

м. Київ, вул. Джона Маккейна, 33

Електронна пошта: editor@philol.vernadskyjournals.in.ua

Сторінка журналу: www.philol.vernadskyjournals.in.ua

Формат 60x84/8. Гарнітура Times New Roman.

Папір офсетний. Цифровий друк. Обл.-вид. арк. 31,99. Ум. друк. арк. 32,55. Зам. № 1124/791

Підписано до друку 08.11.2024. Наклад 150 прим.

Видавництво і друкарня – Видавничий дім «Гельветика»

65101, м. Одеса, вул. Інглезі, 6/1

Телефон +38 (095) 934 48 28, +38 (097) 723 06 08

E-mail: mailbox@helvetica.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

ДК № 7623 від 22.06.2022 р.